

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 30 czerwca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul București – Rumunia) – HW, ZF, MZ/Allianz Elementar Versicherungs AG

(Sprawa C-652/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Jurysdykcja i wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Jurysdykcja w sprawach dotyczących ubezpieczenia – Artykuł 11 ust. 1 lit. b) – Powództwo wytoczone przez ubezpieczającego, ubezpieczonego lub uposażonego z tytułu ubezpieczenia – Możliwość pozwania ubezpieczyciela przed sąd miejsca, w którym powód ma miejsce zamieszkania lub siedzibę – Ustalenie jurysdykcji międzynarodowej i właściwości miejscowej sądu państwa członkowskiego – Artykuł 13 ust. 2 – Powództwo wytoczone przez poszkodowanego bezpośrednio przeciwko ubezpieczycielowi – Ubezpieczyciel mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym państwie członkowskim i posiadający oddział w innym państwie członkowskim, pozwany przed sąd, w którego obszarze właściwości znajduje się ten oddział]

(2022/C 318/04)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul București

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: HW, ZF, MZ

Strona pozwana: Allianz Elementar Versicherungs AG

Sentencja

Artykuł 11 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że gdy przepis ten znajduje zastosowanie, określa on zarówno jurysdykcję międzynarodową, jak i właściwość miejscową sądu państwa członkowskiego, w którego obszarze właściwości znajduje się miejsce zamieszkania lub siedziba powoda.

⁽¹⁾ Dz.U. C 88 z 15.3.2021.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 7 lipca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – B./Dyrektor Izby Skarbowej w W.

(Sprawa C-696/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 41 – Wewnętrzzwspólnotowe nabycie towarów – Miejsce – Łańcuch kolejnych transakcji – Błędna kwalifikacja części transakcji – Zasady proporcjonalności i neutralności podatkowej]

(2022/C 318/05)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: B.

Strona przeciwna: Dyrektor Izby Skarbowej w W.

Sentencja

Artykuł 41 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, na mocy których wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów jest uznane za dokonane na terytorium tego państwa członkowskiego, gdy nabycie to, stanowiące pierwszy etap w łańcuchu kolejnych transakcji, zostało błędnie zakwalifikowane jako transakcja krajowa przez uczestniczących w niej podatników, którzy podali w tym celu swój numer identyfikacyjny VAT (podatku od wartości dodanej) nadany przez to państwo członkowskie, a późniejsza transakcja, która została błędnie zakwalifikowana jako transakcja wewnątrzwspólnotowa, została objęta opodatkowaniem VAT jako wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów przez nabywców towarów w państwie członkowskim zakończenia transportu towarów. Przepis ten, rozpatrywany w świetle zasad proporcjonalności i neutralności podatkowej, stoi jednak na przeszkodzie tymże przepisom państwa członkowskiego, gdy wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów, które uznaje się za dokonane na terytorium tego państwa członkowskiego, wynika z wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, która w tym państwie członkowskim nie została uznana za transakcję zwolnioną z podatku.

(¹) Dz.U. C 110 z 29.3.2021.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 7 lipca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bezirksgericht Bleiburg – Austria) – LKW WALTER Internationale Transportorganisation AG/CB, DF, GH

(Sprawa C-7/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Doręczanie dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 – Artykuł 8 ust. 1 – Tygodniowy termin na wykonanie prawa do odmowy przyjęcia dokumentu – Postanowienie o wszczęciu egzekucji wydane w jednym państwie członkowskim i doręczone w innym państwie członkowskim wyłącznie w języku pierwszego państwa członkowskiego – Uregulowanie pierwszego państwa członkowskiego przewidujące termin ośmiu dni na wniesienie sprzeciwu od tego postanowienia – Termin na wniesienie sprzeciwu rozpoczynający bieg w tym samym czasie co termin przewidziany na wykonanie prawa do odmowy przyjęcia dokumentu – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Prawo do skutecznego środka prawnego]

(2022/C 318/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bezirksgericht Bleiburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: LKW WALTER Internationale Transportorganisation AG

Strona pozwana: CB, DF, GH

Sentencja

Artykuł 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („doręczanie dokumentów”) oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

należy interpretować w ten sposób, że:

stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego pochodzenia organu, który wydał doręczany dokument, w myśl którego to uregulowanie rozpoczęcie biegu przewidzianego w tymże art. 8 ust. 1 tygodniowego terminu na odmowę przyjęcia doręczanego dokumentu przez jego adresata w oparciu o jedną z podstaw przewidzianych w owym przepisie zbiega się w czasie z rozpoczęciem biegu terminu na wniesienie środka prawnego od owego dokumentu w tym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 88 z 15.3.2021.